

■ Jsme fakt dobří!

Zpívejte Hospodinu píseň novou, neboť učinil podivuhodné věci, zvítězil svou pravici, svou svatou paží! (Ž 98,1)

Jsme fakt dobří! Američany jsme poslali domů hned po čtvrtfinále, a to si mysleli, že se s Kanadou utkají o titul. Neporažení Švédové v nejsilnější možné sestavě s hvězdami z NHL dostali v semifinále sedm gólů, měnili brankáře a ten druhý chudák schytl identické dva kousky mezi nohama. A ve finále to byla definitivně paráda, počkali jsme si až do jedenácté minuty poslední třetiny, kdy za nás Pastrňák vstřelil vítěznou branku.

Ale nejen v hokeji jsme dobří, taky v rychlobruslení díky nestárnoucí Sáblíkové, vynikáme ve snowboardu a lyžování díky fenomenální Ledecké, samozřejmě jsme skvělí díky našim tenistkám a konečně i ve fotbale. Dostali jsme se na letošní evropský šampionát v Německu, ale hlavně díky Plzni jsme se konečně dostali do výběrové společnosti Ligy mistrů, kam půjde rovnou bez kvalifikace náš mistr ligy po skončení příštího ročníku.

Ovšem loni nám naši hokejisti ostudně prohráli vlastně úplně všechno a mohl za to trenér Jalonen. Špatně poskládal tým, neměl dobrou taktiku, takže abychom vyhráli, tomu mohli věřit opravdu jenom nenapravitelní optimisti. Ještě tak proti Slovákům jsme zahráli dobře, ale proti Lotyšům, Kanadánům a Američanům naši reprezentanti neměli vůbec žádnou šanci. Po čtvrtfinále, kterým se měří úspěch od neúspěchu, jeli se svěšenými hlavami domů.

Tak všelijak probírají naši fandové doma i po hospodách naše sportovní výsledky. Jednoho si dobře všimněme: buď jsme všichni vyhráli, jsme skvělí a máme medaile, anebo nám to ti neumětelové pokazili a my nemáme nic! Zkrátka a dobře, buď se euforicky ztotožňujeme s vítězi, nebo zatracujeme dříve zbožňované miláčky, kteří nás připravili o radost z triumfu.

Někomu se může zdát takové uvažování směšné, ale možná jen nerozumí kouzlu fandění. Přesto právě ponor do zapálené duše milovníka her v mnohém odhaluje hlubinu naší křesťanské víry, pokud jsme tedy alespoň stejně rozhorlení pro Krista

jako zástupy sportovních fanoušků pro své idoly. Protože je tomu skutečně tak, že kdosi nám to všem fatálně prohrál, ale pak zase vyhrál, takže navzdory počáteční mizérii jsme nyní všichni vítězové a můžeme se opájet štěstím! Jestliže tedy fandíme tomu pravému. Na začátku to však skutečně vypadalo zle, sportovní dvojice Adam s Evou vzali nedovolený doping, byli diskvalifikováni, a dokonce

konce i vyloučení z první ligy. Od té doby se sice všichni jejich odchovanci snažili dostat zpět, dřeli do úmoru, makali, ale marně. K rezignaci pak nebylo daleko. Zkrátka párová dvojka to všechno pokazila hned v úvodu a my se teď beznadějně plahočíme kdesi u dna. Kdyby v druhé lize, ale až v jakémsi okresním přeboru, odkud snad už není kam spadnout, leda do pekel. Vyloženě smrt, to jsme si fakt nezasloužili! Pak se ale stalo, že do našeho týmu přišel jakýsi outsider z Nazaretu. Skoro všichni ho podceňovali, nevěřili mu, ale on hrál tak obětavě, že nás za pár let vytáhl nejen do první ligy, ale až do superligy, odkud se jen tak nesestupuje, a dokonce nám všem zaplatil licenci!

Stalo se to sice dávno, mnohem dřív, než za nás v Grenoblu skákal Jiří Raška, v Innsbrucku střílel góly Vlasta Bubník, v Itálii chytal František Plánička a v Naganu skórovali Reichel se Svobodou, ale jeho vítězství platí dodnes. Navíc to není tak, že se člověk raduje z úspěchu jen do příští prohry. Ježíš Nazaretský za nás bojoval na přelomu věků za císaře Tiberia, syna Augustova. Vše se odehrálo v Jeruzalémě, ale dlouho to vypadalo na totální fiasko, protože i rozhodčí Pilát byl na straně soupeřů. Sice se chvíli snažil pískat nestranně, ale z osobních důvodů se přiklonil k většině, které byl Ježíš z Nazaretu vyloženě nesympatický.

Jak jsem ale řekl, podceňovaný outsider se do toho položil až na krev, hrál více než obětavě, a když už se zdálo, že je po všem, najednou se zvedl a vyhrál! Bylo to tehdy něco tak šokujícího, že se lidi dodnes dělí na ty, kteří tomu věří, a na ty, kteří nevěří. Ale díky jemu jsme to všichni, co mu fandíme, vyhráli. Vavřín vítězů je náš, zpíváme oslavné chorály a děláme mexické vlny. Ale kdyby jen to, nemusíme zůstat jen pasivními diváky u Bible, můžeme bez bázně a strachu nazout brusle, tretry nebo kopačky, naskočit do hry a zkusit si, jaké to je bojovat v superlize na straně vítězů, protože jsme pro Ježíše Krista fakt dobří!

Bronislav Matulík

Ztichlo vlnobití

Vzpomínky na námořníka Jirku Čecha

Svým rodičům se narodil jako jediné dítě, a o to víc celý život vyhledával společnost. Uměl být jejím bavičem, ale hlavně chtěl a dokázal být v rámci společenství užitečný. Nevyrůstal v hmotně zajištěné rodině a ani později pro něj majetek nehrál roli. To byl koncept, kterému vlastně nerozuměl. O to víc si dokázal jít za svými sny. Když ho po průmyslovce poslali povinnou umístěnkou do zaměstnání, které nechtěl vykonávat, raději se na nějakou dobu upsal na šachtu, tam byl svobodnější. Vysokou školu vystudoval dálkově a práci stavebního inženýra měl rád.

Jeho láska k toulání se, ať už s trampy nebo vodáky, dostala nový směr, když ve třiceti objevil jachting. Objížděl závody, ale ne pro získávání medailí, ale pro prožitek svobody, kterou mezi jachtaři zažíval. Když pak byla možnost podívat se s lodí na moře, což v socialistické zemi 70. let rozhodně nebyla samozřejmost, dokázal se kvůli tomu rychle naučit spoustu nových věcí, které po něm jeho první kapitán požadoval. Ať už to byla navigace nebo schopnost domluvit se německy. Když se pak v devadesátých letech začal jachtingu věnovat profesionálně, bral to jako velký dar a láskou k „námořníkování“ dokázal nakazit mnohé.

Se sborem CB v Soukenické byl spjatý od dorostenecko-mládežnických let a po třicetileté přestávce do něj našel cestu zpátky. Tady byl doma. O své víře moc nemluvil, respektoval, že to je niterná záležitost každého z nás. Ale moc dobře chápal a často se vracel k významu odpuštění.

Dvanáct věcí, které jsi mě, táto, naučil:

1. Věřit papírové mapě.
2. Spaní pod širákem je víc než spaní v tom nejluxusnějším hotelu.
3. Sport není o poměrování sil a místě na bedně.
4. Kamaráda poznám podle toho, že spolu dokážeme mlčet.
5. V započatém omylu setrvej. Několikrát opravená oprava může totiž vést k daleko větší chybě, než byla ta původní.
6. Nebát se se mít velké sny. Nebát se vyplout na otevřené moře. Nebát se.
7. Když chceš něčeho dosáhnout, musíš tomu věnovat veškerou pozornost. Vystoupit ze své komfortní zóny. A třeba i na dlouhou dobu zcela vypustit oblíbenou činnost, která tě od dosažení cíle odvádí.

8. Každému jeho nebe. Nemusí mi sedět životní styl někoho jiného. Ale pokud nikomu neškodí, je to jen jeho věc.
9. Umět se radovat z přítomného okamžiku.
10. Příroda je ten nejkrásnější chrám Boží. A když budu dostatečně potichu, uslyším v ní hlas tichý, jemný.
11. Víra není o počtu vyřčených svatých slov, ale zda do svého života Pána Boha pustím, aby tam působil.
12. Každá bouřka se dá přečkat. Jen se člověk nesmí chovat jako namachrovanej frajer a musí respektovat její sílu. Není hanbou zrefovat plachty dřív, než se zvedne vítr.

Díky, táto.

Kuba

Jirku znám od útlého dětství, s mým bráchou si stavěli papírové kajaky u nás na dvoře. Když kladenská mládež jela na Lužnici, tak si mě vzali jako porcelán, jak Jirka říkal, a mě si vzal jako šestiletého špunta do kánoe jako háčka. Krásně mě povzbuzoval a učil přitahovat, ulamovat a chválil mě. Já byl z toho celý pryč, že s takovým velkým vodákem mohu být na lodi. Jednou jsem prohlásil s velkým nadšením: „Čechu, s tebou je život!“. Na to můj bratr prohlásil: „No, tohle si, Čechu, pamatuj, to v životě mockrát neuslyšíš.“

Prožili jsme spolu Jirkovy začátky jachtingu na Orlíku a při zátokové plavbě na Rujáně za tuhé totality. A pak řadu plaveb v Chorvatsku a na Baltu. Mohl jsem si udělat kapitánské zkoušky v kurzu, který vedl. No, trochu mě k tomu donutil, říkal: nebud' blbej, já si udělám pěkněj čundr a ty budeš mít papíry. Když jsem za kormidlem lodi, tak mám Jirku vedle sebe a slyším jeho slova: „Když si myslíš, že bys měl zrefovat, tak už jsi měl mít zrefováno.“ Nebo při bočním větru: „Povol ty plachty, no vidíš, jak se ta loď uklidnila a rozjela.“

Nejsilnější zážitek mi ale zůstane v paměti do konce života. Bylo to při našem setkání dědků, kdy jsme jednou nebo dvakrát za rok jezdili na bráchovu chatu a v poslední době na naši chatu na Nové řece. Bylo to loni 25. 11. 2023. Stáli jsme spolu na terase chaty a poslouchali, jak řeka povídá. Byla tma a bylo nám krásně. Jirka říkal: „Človče, to je zvláštní, jak je Pán Bůh rozmarnej. Představ si, že je tu krásně, i když tady nejsme.“ A pokračoval. „Človče, já jsem ublížil v životě tolika lidem a některým se už ani nemůžu omluvit. Nikdy jsem si ale nemyslel, že se dožiju toho, že prožiju to, že mně Bůh odpustí, a já s ním budu moct prožívat to, že mě má rád.“

Náhle vedle mě byl Jirka, který tu nestál jako bavič, kterým jinak ve společnosti byl. Stál tu člověk, který mi sdělil nejniternější prožitek v životě. A já jsem věděl, že stojím na svaté půdě.

Honza Vlk

Součástí loučení s milým člověkem jsou také plány, co vše bychom rádi dokončili, až se znovu setkáme. A protože věřím, že se znovu uvidíme, vím, že mohu plánovat.

Třeba to, jak každý listopad, na konci jachtařského roku, budeme mnohokrát a dlouze řešit, že to bylo určitě, ale určitě naposledy, cos jako profesionální kapitán vyrážel s neznámými posádkami objevovat staré i nové kraje. Také to, že následující únor, na dohled nové jachtařské sezóny, dospěješ k závěru, že ještě jeden další rok neuškodí, sil ubylo jenom málo, posádky třeba nebudou tak hrozná, a hlavně – na moři je přece krásně. Určitě také spolu budeme zase řešit plány na regaty, předpovědi počasí i členy posádek. Snad i místa a čas, kdy se budeme potkávat, ale také míjet na moři nebo v přístavech. Jako poslední nám určitě zbývá konečně domluvit společné kotvení ve Tvé oblíbené zátocě na ostrově Žut. Třeba nám to, Jirko, v nebi povolí, když jsme to tady na zemi nestihli.

Martin Pavlíček

Praha 1 – Nové Město, modlitebna CB

Program Noci kostelů 7. června 2024

- 16.00 – 21.00** **Komentované prohlídky naší modlitebny s průvodcem**
- 16.00 – 21.00** **Občerstvení ve Dvoře pod fíkovým stromem**
- 16.00 – 21.00** **Čím je naplněno naše srdce?**
Tichá zastavení se nad tématy každodenního života
- 17.00 – 20.00** **Rukodělná dílna**
Děti (i dospělí) si mohou vyrobit zajímavé dekorace.
- 17.00 – 20.00** **Varhany nebo klavír?**
Co vašemu uchu lahodí víc?

Nikdy neztratit naději

O dívce jménem Rút

26. 5. 2024

Krise z hladu

2. 6. 2024

Návrat k Bohu

9. 6. 2024

Překvapivá milost

16. 6. 2024

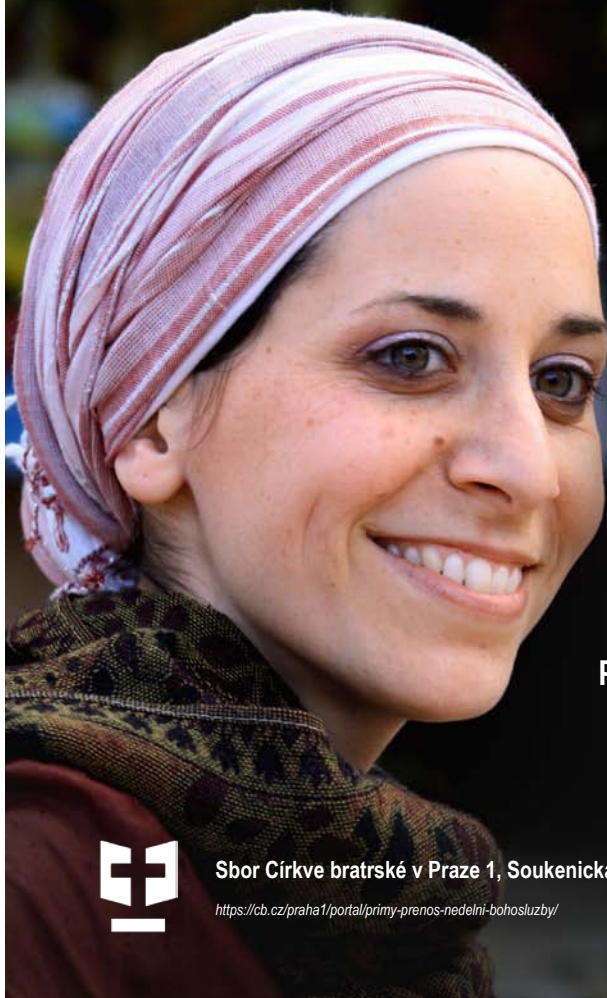
Odvážná víra

23. 6. 2024

Ručitel života

30. 6. 2024

Požehnání na dětech

Sbor Církve bratrské v Praze 1, Soukenická 15

<https://cb.cz/praha1/portal/primy-prenos-nedelni-bohosluzby/>

Live stream
CB Praha 1

Nikdy neztratit naději

Cyklus nedělních kázání o dívce jménem Rút

Právě po Letnicích má smysl číst a kázat slovo Boží z knih Rút. Příběh mimořádného Božího jednání, mimořádné Boží milosti a zastání.

Všichni potřebujeme povzbudit, abychom byli posíleni v naději, že se vrátí Boží požehnání, že po vyhladovění a krizi přijde opět chléb z nebe. Všichni potřebujeme slyšet, že i navzdory opuštění Boha se lze vrátit, že i navzdory moci smrti se lze postavit na nohy a očekávat na Hospodina, očekávat na nové jednání Božího ducha s námi a v nás.

Čtíme i doma úžasnou starozákonní novelu s názvem Rút. Přijmeme znovu skutečnost, že milost Boží je nad zákon a že lze v životě nalézt Zastávce, který se nás ujme navzdory naší bezmoci. Dejme se nakazit nadějí, že se může i naše osobní, rodinná i sborová situace změnit, že přijde nové požehnání, nová úroda, nově zpřítomněné Letnice.

Bronislav Matulík

Přijďte se radovat!

Křest Noemi Beranové a Karolíny Hrnkové

Křestní shromáždění proběhne v neděli 16. 6. od 15 hodin u rybníku Eliška v Horních Počernicích. Přímo u hráze je parkoviště. Autobus č. 221 jede od metra Černý most ve 14.26 sedm minut do zastávky Svěpravice. Pro všechny zájemce bez vlastní dopravy ale nabízíme přesun autem. Obrat'te se na mě nebo na některého kazatele.

Na setkání budou zajištěny židle pro starší generaci a občerstvení pro všechny. Po dopoledním shromáždění bude připraven lehký oběd v jídelně, nahlaste se prosím předem.

Přijďte se radovat, že Noemi a Karolína dávají svůj život Pánu Bohu.

Dan Beran

A přijďte se radovat i o týden později 23. 6. do Soukenické, kdy budou Noemi s Karolínou přijaty do sboru, a spolu s nimi ještě Ester Němcová, která před tím obnoví své křestní sliby. Slavit budeme také večeri Páně a těšit se z toho, že se do našeho společenství přidávají další mladí lidé!

Bronislav Matulík

Šlusfest 2024

Je čas na změnu?

Před koncem školního roku se sejdeme se zpěváky na tradičním šlusfestu. Tentokrát to plánujeme ve středu 19. 6. Můžeme se začít scházet od 17 hodin, připravíme si obvyklé posezení na dvoře a kdo bude chtít, přinese něco dobrého k občerstvení. Tedy pokud nám vyjde počasí... Ale zatím nám vyšlo pokaždé, tak snad se to letos nepokazí. Varianta B bude uvnitř, takže nás nic nezastaví.

Budeme ovšem muset vážně prodiskutovat, co bude s naším zpěvem v příštím roce. Nedaří se nám pozvat nové zpěváky a poté, co skončili Adélka se Šimonem a Veselí, máme problém. Možná je „čas zpívat a čas zpívání zanechat“. Ale třeba najdeme novou motivaci a chuť pokračovat. Nebo začít úplně nanovo a jinak. Možností je spousta.

Teď ale chceme především být spolu a ukončit sezónu vesele. Tak vás, současné, bývalé a třeba nové, zpěváky chceme pozvat, abyste přišli. Těšíme se, že pobudete s námi, zazpíváme si a popovídáme.

Jana Matulíková

Z Výroční konference Církve bratrské

Konference sborů CB

Ve smíchovském pivovaru i u nás v Soukenické

V pátek 17. a v sobotu 18. 5. 2024 se v Praze v prostorách smíchovského pivovaru Staropramen konala Výroční konference Církve bratrské.

Přihlášeno bylo 176 delegátů, zúčastnilo se jich 172 s hlasovacím právem. Ve všech případech jednohlasně nebo drtivou většinou přijalo následující usnesení:

Byla schválena účetní uzávěrka ústředí CB za minulý rok a běžný návrh na finanční podporu ETS. Změnou Řádu CB byla rozšířena pravomoc služeb kaplanů, takže mohou oddávat ty, kterým slouží, bylo sjednoceno hlasování o trvání mandátu pro kazatele v důchodovém věku a byla zrušena podmínka, aby jeden člen Komise pro Řád byl současně členem předsednictva Konference.

Zároveň Konference po dlouhé diskusi naprostou většinou odmítla návrh, který by neumožňoval ženám službu ve staršovstvu. Pro hlasovalo jen 6 delegátů. Na období 2025 – 2029 byl předsedou Rady CB zvolen současný předseda David Novák a místopředsedy byli zvoleni současní místopředsedové Tadeáš Filipek a Bronislav Matulík. Konference schválila na funkční období 1. 6. 2024 – 31. 5. 2028 Komisi pro Řád ve složení: Petr Geldner, Petr Grulich, Tomáš Pospíchal, Lukáš Pacek, Luboš Dörfl a David Novák; a revizory hospodaření RCB Jiřího Černíka a Jiřího Šrámka.

Společně páteční večerní bohoslužby v Soukenické se účastnili i hosté z jiných denominací – 1. místopředsedkyně ERC a superintendentka ECM Ivana Procházková a 2. náměstek synodního seniora ČCE Roman Mazur. Konference přivítala i minulého a současného předsedu Rady CB na Slovensku Štefana Evina a Milana Mitanu.

Z tiskové zprávy, Eva Macková

Rodinná soudržnost

Pokud přemítám o nejsilnější emoci po letošní Výroční konferenci, pak to bude asi pocit rodinné soudružnosti. V široké rodině bývá mnoho osob a různých osobností, a ne všechny se spolu názorově shodnou. Bylo by zvláštní, až nepřírozené, pokud by tomu tak bylo.

Sto procentně se neshodneme na spoustě věcí – křty dětí, organizace odborů a seniorátů, rozdělení peněz, liturgie, vztah ke státu, vztah k ostatním církvím, ordinace žen nebo teď, jak zaznělo ze Šumperka, otázka členství žen ve staršovstvu.

Chvilka to bylo napínavé. Občas praskaly nervy na obou stranách spektra názorů. Když však ale došlo k hlasování, byli jsme takřka zajedno. Teď je otázka, jak to přijme „poražená strana“? Urazí se? Bude kopat? Bude povyšovat svůj názor a udělá z něj „svatý“ zákon, nebo naopak přijme, že duchovní jednota znamená také ústupky a podřídit se vedení církve nebo rozhodnutí většiny?

K pocitu rodinné soudružnosti velmi přispěje dobré vedení a to, podle mého názoru, máme brilantní v podobě Rady a jejího předsednictva, a to je milost. Díky Bohu!

Radek Novotný

Různost v názorech a jednota v lásce

Letošní konference pro mě byla ve znamení různosti v názorech a jednoty v lásce. Kromě zásadních konferenčních návrhů, jakými je třeba volba předsedy a obou místopředsedů Rady CB nebo možnosti kaplanů v rámci své služby oddávat, byla zásadním letošním tématem otázka žen ve staršovstvu potažmo obecně žen v církvi. Ale pojďme od začátku.

Setkali jsme se v pátek 17. května ve společenském sále Smíchovského pivovaru. Po společné modlitbě a pozdravu zástupců CB ze Slovenska nás již čekala diskuse a hlasování o výroční zprávě a výsledcích hospodaření. Schvalování tohoto bodu naštěstí netrvá zbytečně dlouho. Následovala volba předsedy a místopředsedů Rady CB a pak jednotlivé konferenční návrhy. I vzhledem ke shodě a rychlému průběhu diskuse s dovolením tyto přeskočím, protože bych se ráda pozastavila právě u posledního konferenčního návrhu. A to sice návrhu na úpravu Řádu CB tak, že starším sboru by mohl být zvolen pouze bratr-muž (a tedy nikoli sestra-žena).

Osobně se přiznám, že u tohoto bodu jsem očekávala vášnivou diskusi a hlasitou argumentaci obou stran – nestalo se tak. Proběhla diskuse nad výkladem relevantních biblických textů, ale nedošlo na argumentační fauly ani na vyhocenou diskusi, ta byla zcela věcná. Závěrečné hlasování o tomto bodu bylo pro mě překvapivě v tom směru, jak zanedbatelnou podporu návrh měl – pokud si dobře pamatuji, tak ze 176 delegátů byli pro (pouzí) 4 delegáti.

Za zvlášť důležité považuji poukázat na způsob, jakým se diskuse o „ženách v církvi“ vedla – tedy věcně, s oceněním role žen v dílčích službách, ale také s laskavým humorem. Přesto však argumentace zůstávala v teologické rovině, v čemž spatřuji důvod toho, proč se do diskuse nezapojila žádná delegátka a diskutovali pouze muži (a hlavně kazatelé).

Tematicky – tedy různost v názorech ale jednota v lásce – byla zaměřena i páteční večerní bohoslužba a koreferáty druhého dne konference (soboty 18. května). Z nich mě osobně zaujala myšlenka ilustrovat jednotu a různorodost v názorech pomocí různých sfér – s bližšími lidmi nám na jednotě v názorech a postojích záleží mnohem víc a naopak, čím vzdálenějšími známými s jinými jsme, tím větší rozrůzněnost názorů náš vztah snese. Odpověď na otázku, kde se v našich vztazích nalézá hranice mezi jednotou a růzností, v čem se nemusíme shodovat a kde už je jednota zásadní, pak je nutné hledat vždy s ohledem na konkrétního člověka.

Na konferenci jsem letos již potkala vícero delegátů z mé generace, což představovalo možnost sdílet své zkušenosti s životem v rámci sborů i ohledně práce s dětmi a výzev, kterým děti a mládež v dnešní době čelí.

Závěrem si dovolím doporučení. Pokud budete osloveni s nabídkou jet jako delegát za náš sbor na příští konferenci, berte to jako příležitost a využijte ji. Na konferenci je příležitost k mnoha požehnaným rozhovorům s delegáty z jiných sborů, příležitost zažít širší společenství, ale je to také prostor seznámit se s méně známými oblastmi církevní služby a možností, jak přispět k dalšímu směřování naší církve. A jídlo tam je taky výborné.

Anička Bíbová

Konference je mimořádná příležitost

Snažil jsem se spočítat, po kolikáté jsem již na celocírkevní konferenci. Ale nepodařilo se. Zvláště v poslední době, kdy jsem ve volební komisi do Rady, to mám už tak trochu povinně. Ale nelituju. Ačkoliv je to z velké části jen celodenní sezení, poslouchání a občasná hlasování, tak tam jezdím rád (zvláště, když je to jen na Smíchov do pivovaru). Je to mimořádná příležitost potkat se i s bratry a sestrami z jiných sborů a zažít na vlastní kůži, že náš sbor není osamocený, ale součástí mnohem větší církve (a ta je součástí ještě větší církve Kristovy)

Líbí se mi, že ačkoliv je každý sbor odlišný a s jinými problémy, tak přesto nás může spojovat stejná víra a dovedeme se na konferenci v tom podstatném shodnout. U stolu jsem seděl s bratry z karlovarského sboru, který je mnohem menší než náš a již několik let jsou bez kazatele a hledají nového. A mohli jsme se spolu sdílet, jak probíhají služby u nás a u nich.

Ale i na konferenci je občas napětí – jako letos, kdy se řešilo, zda je vhodné, aby byly sestry ve staršovstvu. Pro někoho kulturní záležitost a krok zpět do minulosti, pro někoho zásadní biblický důraz. O to důležitější mi přijde, že součástí konference je i společná bohoslužba, kde se můžeme všichni spojit i ve společném zpěvu a v modlitbách za naši církev. Až bude zase konferenční bohoslužba u nás nebo někde v Praze, určitě přijďte. Třeba i kvůli mohutnému společnému zpěvu mnoha bratří a sester.

Vlastně jedině, co mě letos na konferenci mrzelo je, že nebyl ordinovaný žádný nový kazatel. Ale snad si to příští rok vynahradíme.

Ondřej Pavlíček

Láskyplný konflikt v církvi

Celou konferenci provázelo téma Láskyplný konflikt v církvi, které nadnesl David Novák ve své předsednické zprávě. Již v bohoslužebném zahájení použil Pavel Bischof zajímavou ilustraci získávání stříbra tavením stříbrné rudy, kdy vzniká vzácný kov s velmi vysokou elektrickou a tepelnou vodivostí.

Těžkosti spojené s rozpory a konflikty nám mohou evokovat představu tavení kovů při vysoké teplotě v takzvaném tyglíku. Pokud ale tento proces překonáme s láskou i k těm, kteří mají jiný názor nebo jsou nám protivní, můžeme se proměnit v materiál, kterým může láska volně proudit ke druhým lidem. Nemusí se to týkat jen církve. Dnešní rozbouřená doba potřebuje vstřícnost a pochopení druhých ve všech oblastech.

Tento postup jsme si mohli vyzkoušet při diskusi nad návrhem změny řádu církve, která by znemožnila ženám být členkami staršovstev. Nevím, jak moc úspěšně jsme procesem prošli. Návrh byl nakonec valnou většinou delegátů odmítnut, ale navrhovatelé se již druhý den konference nezúčastnili. Ostatní návrhy byly schváleny bez větších problémů, včetně předvolby předsedy a místopředsedů rady CB.

Celou konferenci včetně slavnostní bohoslužby v Soukenické provázely písně za výborného doprovodu hudebníků ze smíchovského sboru. Nikdy jsem nezažil tak mohutný zpěv, jaký zněl z úst delegátů a delegátek.

Zážitkem byl i druhý den, který začal „snídaní Páně“, před kterou jsme se modlili modlitbu Páně s otevřenýma očima, abychom s láskou viděli své bratry a sestry. Přínosné byly koreferáty k předsednické zprávě, kde například kazatel Jan Asszonyi varoval před používáním takzvané „bibličnosti“ při konfliktních diskusích nad věroučnými detaily. Je třeba mít vždy na mysli, že to, co obhajuji, je můj osobní výklad. Ve věcech podstatných je nám ale vždy vodítkem „stará dobrá Bible“, jak v závěrečném příspěvku zdůraznil kazatel Pavel Paluchník.

Byl jsem na výroční konferenci CB poprvé, takže jsem kvitoval i možnost setkání a rozhovorů s lidmi, které jsem již velmi dlouhou dobu neviděl.

Jan Voves

Hudba v Africe

Pomůžeme?

Jmenuji se Hanka Fišerová, učím hudbu na ZUŠ v Praze a diriguji celorepublikový křesťanský pěvecký sbor Effatha. V posledním roce mě Bůh vede, abych sloužila hudbou v Africe.

V roce 2023 jsem strávila v oblasti města Bondo, v chudé západní oblasti Keni nedaleko Viktoriina jezera, jeden měsíc. Učila jsem zde hudbu, hru na klávesy a vedla církevní sbor. To bylo možné díky spolupráci s místním pastorem Paulem, který spolupracuje s českou neziskovou organizací ShineBean a který má na srdci praktickou pomoc potřebným, ale hlavně duchovní růst místní komunity, kterou vede k učenictví. Věřím, že mne Bůh volá k této službě na delší dobu – jeden rok, proto se tam vracím. Modlitbami, organizační pomocí i finanční podporou mne bude provázet spolu s mými blízkými můj domácí sbor Církve bratrské Network Praha a pěvecký sbor Effatha. Ale hledám další lidi, kteří by se k mé službě přidali svými modlitbami a finančními dary.

Mou roční službu odstartuje společný projekt skupiny lidí, kteří povedou workshopy ve všech uměleckých oborech a sportu na téma „Život v Boží svobodě“. Jsme tým třinácti lidí různých denominací, z různých částí České republiky, Anglie a Kanady a společně odjedeme v srpnu tohoto roku na tři týdny do západní Keni, abychom podpořili a povzbudili potenciál a víru mladé generace a ve spolupráci s místní církví připravili dva křesťanské umělecké kempy pro děti a mládež – Art Campy.

Prostřednictvím umění jim chceme ukázat na Boží charakter a inspirovat je k vlastnímu vyjádření vztahu k Bohu a světu kolem nich.

Budeme pracovat se skupinou 200 až 300 dětí různého věku, pro které potřebujeme zajistit materiál, obědy a svačiny.

Vaše podpora nám pomůže zafinancovat Art Camp. Část nákladů platíme ze svých prostředků, pro zajištění campů to ale nestačí, proto prosíme o štedrost dárců. Zveme vás, abyste se přidali k nám a stali se součástí této služby. Rádi vás budeme o dalším vývoji informovat a budeme vděční za vaši podporu modlitební i finanční. Další informace najdete na našich webových stránkách: <https://effathacamp.wixsite.com/kenya/cs>.

Odkaz najdete také na stránkách Effathy: <https://effatha.cz>.

Hana Fišerová

Když jsem byl naposled v Keni, vnímal jsem touhu někdy se sem vrátit a pomáhat ve službě církvím, které slouží v chudých oblastech a nemají za sebou bohaté mecenáše. Jakmile přišla Hanka s nápadem rozšířit službu Effathy právě do Keni a právě do takové neprominentní oblasti, zajásal jsem.

Velmi celému projektu Art Campu i navazující dlouhodobější práci Hanky fandím a upřímně doufám, že se najde dostatek podporovatelů, kteří umožní, že mnoho mladých, nadaných Keňanů rozvine svůj umělecký i duchovní potenciál.

Roman Toušek – vedoucí Effathy

Bohoslužba uzdravení

V Neveklově

Dlouho jsem přemýšlel, zda nadešel čas uskutečnit v našem společenství v Neveklově bohoslužbu uzdravení. Mám s ní dobrou zkušenost ještě z UMC, kde kazatelé byli školeni na duchovním soustředění od amerických kolegů. Absolvoval jsem také na ETS soustředění zaměřené na vnitřní uzdravení pod vedením Tony Kalma a Karla Taschnera.

Čím dál více mi toto téma leželo na srdci, a tak jsem to radě stanice navrhl a k mému překvapení radní souhlasili a zapojili se do příprav i do samotné bohoslužby skvěle. Bohoslužbu uzdravení jsme možná trochu netradičně spojili s Letnicemi. První polovina shromáždění proběhla tradičně a ve druhé jsme přistoupili k modlitbám. Nejprve jsme se s radou stanice modlili za jednotlivce, poté za sbor, město, Neveklovsko, za nemocné, za ty, kdo nechodí do shromáždění, aby se znovu v jejich srdci rozhořela láska k Pánu Ježíši. Ve shromáždění byla hezká atmosféra a věřím, že se Duch svatý dotýkal srdcí mnohých lidí. Ohlasy dotázaných účastníků byly pozitivní. Rádi bychom bohoslužbu uzdravení zopakovali zhruba za půl roku.

Tomáš Trávníček

Bohoslužby ve Chvalech

Bethesda s LRS se spojily

V areálu bývalého sirotčince ve Chvalech stojí několik domů a v nich různá zařízení. Třeba domov pro seniory Bethesda, provozovaný Diakonií Církve bratrské anebo Léčebný rehabilitační stacionář. V obou se v neděli konají bohoslužby. Od 14 a pak od 15 hodin, takže v obou se dá posloužit. Je to jednou za měsíc takový dvoják. Ale poslední dvě neděle byly tak trochu mimořádné a stálo za to obě shromáždění spojit.

O poslední dubnové se služby ujal soukenický dorost pod vedením Ondřeje „Kapičky“ Hanuše s laskavým doprovodem jeho kytary a kláves Jarmily Kloučkové. Děti zpívaly a také četly z Písma, což bylo pro chvalské klienty a pacienty příjemné a vítané zpestření. Vlastně se vždycky shánějí po tom, kdo z mladých dnes se mnou přijde. Jsem zvyklý se s každým zvlášť přivítat – podat si ruku a říci si pár slov. Bylo krásné vidět, jak spontánně se k tomu dorostenci připojili.

Poslední květnová neděle nesla přídomek Svaté Trojice. A měl jsem tu čest do Chval doprovodit Jiřinu Marešovou. Když na akordu F-Dur vysvětlila, jak vnímá Trojici hudebník, bylo zbytečné cokoli dodávat. Ale kázání jsem měl připravené, a tak jsme si povídali o 51. žalmu. Davidův příběh pokání i naděje pak nádherně vyjádřila v improvizaci, v níž byly zdeptané kosti hmatatelné a radost z Hospodinova slitování nezměrná. Zbyl i čas na povídání. O tom, jak naše víra s sebou nese tajemství a že ani teolog nemusí mít odpověď na všechno. Vlastně tam chodím i proto, že si odnáším spoustu pozitivní energie a moc děkuji všem, kdo přišli s podporou a pomocí. Ondrovi, dorostencům, Jarmile i Jiřince.

Václav Mitáš

Výprava skautů

Na zádech s celým svým domem

V páteční odpoledne 24. května jsme se sešli na Smíchovském nádraží, nachystaní s krosnami a krosničkami.

Nést si na zádech „celej svůj dům“ – tedy spacák, karimatku, náhradní oblečení, ešus, vodu a jídlo na snídani, byla výzva pro všechny. Pro někoho menší, pro někoho větší.

I přes drobné krize, vydatný déšť v závěru a spánku pomálu, jsme si akci užili naplno! Byla legrace, spali jsme pod širákem, počítali hvězdy, běhali jsme při východu slunce po ozářené louce, navštívili jsme Koněpruské jeskyně, jedli jsme s chutí chleba s paštikou i těstoviny z ešusu, zpívali jsme a chodili a chodili...

Děti vše zvládly báječně! Všichni dorazili za rodiči vyčerpaní, ale spokojení a plní zážitků.

Michaela Štastná

Byli babička s dědečkem

Mateřská rubrika

Byli babička s dědečkem, žili spokojeně a měli se rádi. Dědeček dostal chuť na něco dobrého a řekl babičce – usmaž mi koblížek... Je okolo 19.30, ležíme v posteli na naší chalupě a Josefína (2,5 roku) mi vypráví pohádku o Koblížkovi, já se nestačím divit, jak si to pamatuje a rozplývám se nad tou esencí roztomilosti. Vzpomínka na půlhodinový hysterický záchvat kvůli rozpuštěné housce, který skončil před pár minutami a pocity nejhlubšího zoufalství okamžitě odplouvají... Když usne, přemýšlím nad tím, jak je možné, že někdo dokáže tak snadno vychylovat moje emoce, bez přestávky, v průběhu celého dne i noci a jestli je to vůbec v pořádku? Na mateřství mě nejvíc překvapilo uvědomění, jak snadný byl život před tím. Je to tak.

Jenže současně se pro mě, s blížící se třicítkou, stával i jednotvárný a jako by bezcílý... Takže nebylo moc co rozmýšlet.

Od malička mě někdo připravuje na to, že jednou budu, pravděpodobně, pokud „všechno dobře dopadne“, rodič. Brala jsem to proto stejně samozřejmě, jako chodit do školy, na brigády a do práce... A měla jsem pocit, že mít dítě je náročné zhruba stejně – namísto studia nebo práce se budu nějaký čas věnovat dětem, paráda, příjemná změna. No a pak, nebo i částečně současně s péčí o děti, se opět začnu věnovat „důležitým“ věcem, těm, které jsou v dnešní době často nadřazovány mateřství (práce, úspěch).

Skutečnost je však jiná. Zdá se, že aby vyrostl nový zdravý člověk, je potřeba

mnohem víc. To mi dává smysl. Jen jsem na to nebyla úplně připravená. Během pár dní se člověk přesune do jiné reality a postupně mu dojde, že už není cesty zpět.

Jak jinak, než že je to velká lekce a společně s Josefínou jsme vychováváni i my všichni kolem. Já se učím především nic neočekávat, nespolehat se úplně na svoje plány, všimnout si přítomnosti a těšit se z maličností, které přináší všední den.

Postupně mi dochází, že je to přece jen asi ten největší a nejdůležitější úkol, který v životě mám. Ano, snažím se tvořit a dělat svoji práci, pokračovat v tom, co jsem studovala, ale nějak cítím, že význam toho všeho u mě už nikdy nepřeroste rodičovskou zkušeností.

Barbora Vovsová

Bratr Václav Gerhard slaví 101 let

V neděli 26. 5. 2024 oslavil náš bratr Václav Gerhard neuvěřitelné 101. narozeniny. Sám si uvaří a obstará domácnost, na starém psacím stroji ještě píše básně. Přejeme mu Boží požehnání.

Jirka Košťál

NAROZENINY

Koudelová Renata	1. 6.
Slugová Daniela	2. 6.
Gerhartová Věra	5. 6.
Svobodová Jana	7. 6.
Košík Petr	8. 6.
Hlávka Michal	11. 6.
Pospíchal Miroslav	12. 6.
Plecháček Jaroslav	14. 6.
Suška Daniel	14. 6.
Turek Pavel	15. 6.
Kupilíková Petra	19. 6.
Pavličková Kateřina	19. 6.
Hlaváčková Lucie	20. 6.
Beran Bohuslav	22. 6.
Kloučková Jarmila	23. 6.
Liguš David	26. 6.
Vernerová Hana	26. 6.
Beranová Lydie	27. 6.

Ze staršovstva

Staršovstvo mimo jiné probíralo následující:

- Rozhovor s delegáty konference CB.
- Hledání nového kazatele pro náš sbor.
- Křest N. Beranové a K. Hrnkové.
- Misijní podpora afrického projektu.
- Grant Prahy 1 na podporu zeleně.
- Situaci s internetem ve sboru.
- Úpravu pódia.
- Letní biblické hodiny (červenec u nás, srpen na Žižkově).
- Survival klub.

Jan Němeček ml.

Mimořádné shromáždění

Křest a přijetí do sboru – dvě neděle za sebou prožijeme ve sboru a se sborem mimořádné události. Nejprve 16. 6. u rybníku Eliška v Horních Počernicích křest a o týden později v Soukenické přijetí do sboru a svatou večeří Páně. Určitě přijďte a podpořte naše nové sestry v Kristu na jejich cestě za Kristem.

Pravidelná setkání v našem sboru

Neděle	9.00	modlitební chvíle
	10.00	NEDĚLNÍ BOHOSLUŽBA našeho sboru
Úterý	15.00	setkání nad Biblí
	18.30	setkání nad Biblí
Středa	17.30	zkouška pěveckého sboru
Čtvrtek	15.30	setkání maminek s dětmi
	16.00	Skaut Světýlka
	18.30	setkání mládeže
Pátek	16.00	setkání dorostu

QR kód
PRO DARY SBORU

Bohoslužby ve stanicích sboru

Neveklov	Neděle	10.00	Malé náměstí 25, Neveklov další informace: cb.cz/neveklov
Kralupy	Neděle	10.30	DPS U Cukrovaru 1171, Kralupy nad Vltavou další informace: cb.cz/kralupy

Sborové listy – vydává Sbor Církve bratrské v Praze 1, Soukenická 15, ročník XXXIV
redakce: Bronislav Matulík, Petra Veselá, Sandra Němečková, Blahoslav Marek
e-mail: soukenicka@cb.cz ▪ <http://cb.cz/praha1> ▪ č.ú.: 1938917359/0800